

[Industriministeren]

ger her en afdæmpet lønstigning afgørende betydning. Konkurrenceevne er imidlertid ikke alene et spørgsmål om lønudvikling. Hele systemet af erhvervsfremmeordninger tjener til en styrkelse af især de langsigtede elementer af konkurrenceevnen.

Det er i denne forbindelse værd at pege på den forbedring i erhvervsfremmeordningernes bevillingsgrundlag på 100 mill. kr. for hvert af årene 1982-85, som regeringen fik gennemført som led i martspakken fra i år. De 100 mill. kr. er fordelt for 1982, således at 10 mill. kr. er anvendt til eksportfremmeordningen, 30 mill. kr. til teknologisk service, i alt 8 mill. kr. til konsulentordning og produktivitetsfremme, 10 mill. kr. til produktudvikling, 10 mill. kr. til egnsudvikling, 20 mill. kr. til håndværkerlån og endelig 12 mill. kr. til EM-låneordningen.

Endvidere skal fremhæves den særlige be- løbsramme på 50 mill. kr. årligt, der er afsat som et led i regeringens handlingsprogram med det formål at sikre, at danske virksomheder bl.a. gennem udviklingskontrakter og støtte til produktudvikling i videst muligt omfang inddrages i et samarbejde med den offentlige og private sektor om den teknologiske udvikling inden for EDB- og telekom- munikationsområdet m.v.

Som led i den løbende forbedring af erhvervsfremmeordningerne og i erhvervspolitikken i øvrigt har repræsentanter for erhvervsorganisationerne lejlighed til at fremføre synspunkter over for regeringen i det industripolitiske kontaktudvalg. Udvalget har i de 2 år, det nu snart har fungeret, drøftet en lang række industri- og erhvervspolitiske problemer, og det er min opfattelse, at disse drøftelser har bidraget til en kontakt mellem erhvervsliv og regering, som er betydelig tættere end i mange andre lande.

Fortsættelsen af denne kontakt er meget væsentlig for udformningen af den fremtidige erhvervspolitik, og det kan nævnes, at kontaktudvalget til efteråret bl.a. skal drøfte, hvad der yderligere kan gøres for at lette specielt de mindre virksomheders vilkår.

Regeringen kan kun beklage, hvis virksomheder på trods af mulighederne for at drive erhvervsaktivitet i Danmark søger at flytte deres hjemsted fra Danmark til et andet land.

Spm. nr. 931

Til *industriministeren* (5/7 82) af:

Askjær Jørgensen (FP):

»Finder ministeren, at der er behov for lovændringer eller bekendtgørelser om det problem, at visse monopolforetagender nægter at sælge deres produkter til bestemte typer af detailhandlere?«

Begrundelse

Senest har man set, at en stor tobakskoncern nægter at sælge tobaksvarer til bagermestre, og spørgsmålet er, om vi skal have et samfund, hvor mindre erhvervsdrivende kan skades ved, at store koncerner blokerer for leverancer til nogle grupper af forretningsdrivende.

Besvarelse (12/7 82):

Industriministeren (Erling Jensen):

Udgangspunktet i dansk monopollovgivning er, at den enkelte virksomhed selv må bestemme, hvem den vil handle med. Monopolloven sikrer dog, at monopoltilsynet vil kunne gribe ind, såfremt nægtelsen af at levere til bestemte typer af detailhandlende foretages af en virksomhed, der udøver eller vil kunne udøve en væsentlig indflydelse på pris-, produktions-, omsætnings- eller transportforhold i hele landet eller inden for lokale markedsområder, og såfremt nægtelsen medfører eller må antages at medføre urimelig indskrænkning i den frie erhvervsudøvelse, urimelig ulighed i vilkårene for erhvervsudøvelsen eller urimelige priser eller forretningsforbindelser.

Om nægtelsen i det enkelte tilfælde har disse virkninger, afgøres ved en konkret vurdering af monopolmyndighederne efter en foretagen undersøgelse.

Det er min opfattelse, at disse regler fungerer hensigtsmæssigt, og jeg finder således ikke behov for en ændring af dem.

Spm. nr. 932

Til *miljøministeren* (5/7 82) af:

Arentoft (FP):

»Vil ministeren fortolke råstoflovens § 1 derhen, at Århus havn som kommunal havn ved yderligere uddybning af den nye østhavn skal betale råstofafgift for flytning af fyld